

Beroep ingesteld op 14 augustus 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Estland

(Zaak C-328/09)

(2009/C 297/21)

Procestaal: Ests

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. van Beek en K. Saaremäel-Stoilov, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Estland

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Estland, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/113/EG van de Raad van 13 december 2004 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 17 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Estland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 21 december 2007 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 373, blz. 37.

Hogere voorziening ingesteld op 7 september 2009 door de DSV Road NV tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 8 juli 2009 in zaak T-219/07, DSV Road NV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirante: DSV Road NV (vertegenwoordigers: A. Poelmans en G. Preckler, advocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

DSV Road NV verzoekt het Hof van Justitie:

De hogere voorziening van rekwirant ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens het arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van de Europese Gemeenschappen van 8 juli 2008 in zake T-219/07 volledig te vernietigen,

En voor zover het Hof, in geval van vernietiging, zou beslissen om onderhavige zaak zelf af te handelen:

De Beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 24 april 2007 te vernietigen, inzake het verzoek van het Koninkrijk België, gekend onder Dossier REC 05/02, C (2007) 1776, waarbij wordt vastgesteld dat invoerrechten ten bedrage van EUR 168 004,65, die het onderwerp zijn van het verzoek van het Koninkrijk België van 12 augustus 2002, moeten worden nagevorderd en waarbij wordt vastgesteld dat het niet gerechtvaardigd is de invoerrechten ten bedrage van EUR 168 004,65, die het onderwerp zijn van het verzoek van het Koninkrijk België van 12 augustus 2002, kwijt te schelden.

De Commissie te bevelen om de kosten van beide aanleggen te betalen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Wat betreft artikel 220, lid 2, sub b, CDW ⁽¹⁾

Eerste middel: het Gerecht heeft bij de toepassing van artikel 220, lid 2, sub b, CDW geen rekening gehouden met de uitlegging die het Hof van Justitie aan dit artikel heeft gegeven in haar arrest van 9 maart 2006 ⁽²⁾, in het bijzonder wat betreft de invulling van de bewijslast aangaande het feit dat de afgifte van de onjuiste certificaten te wijten zou zijn aan een onjuiste weergave van de feiten door de exporteur, die volgens voormeld arrest, niet alleen onmiskenbaar ligt bij de douaneautoriteiten die willen navorderen, maar ook vervuld dient te worden middels objectieve, oorspronkelijke stavingstukken.

Hierdoor heeft het Gerecht artikel 220, lid 2, sub b, CDW miskend en alzo het Gemeenschapsrecht verkeerd toegepast, ergo geschonden. Het komt dan ook aan het Hof toe om deze verkeerde toepassing van het recht ongedaan te maken.

Tweede middel: alleszins heeft het Gerecht er, bij de beoordeling van het aan haar voorgelegde bewijs, een verkeerde opvatting op nagehouden, daar het bewijs in kwestie niet voldoet aan de vereisten van artikel 220, lid 2, sub b, CDW, zoals uitgelegd en verduidelijkt door het Hof van Justitie in haar arrest van 9 maart 2006. ⁽³⁾

Hierdoor heeft het Gerecht het voorgelegde bewijs juridisch foutief gekwalificeerd en alzo het Gemeenschapsrecht geschonden. ⁽⁴⁾

Daarenboven dient vastgesteld te worden dat het Gerecht bij de beoordeling van het bewijs niet éénstemmig en daarmee dan ook paradoxaal heeft geoordeeld, door het voorliggende bewijsmateriaal enerzijds afdoende te achten voor de invulling van de op de Commissie rustende bewijslast aangaande het feit dat de afgifte van de onjuiste certificaten te wijten zou zijn aan een onjuiste weergave van de feiten door de exporteur en anderzijds doch gelijknormig als ontoereikend af te wijzen ter invulling van het namens rekwirant vereiste bewijs dat de Thaisedouaneautoriteiten wisten, minstens redelijkerwijze hadden moeten weten dat de goederen niet voor preferentiële behandeling in aanmerking kwamen.

Het komt aan het Hof toe om fouten die het Gerecht zou begaan hebben bij het lezen en de beoordeling van de als bewijs aangevoerde processtukken als een motiveringsgebrek te sanctioneren. ⁽⁵⁾

2. Wat betreft artikel 239 CDW

Enige middel: het Gerecht heeft, op basis van de foutieve toepassing van artikel 220, lid 2, sub b, CDW resp. de fouten begaan bij de beoordeling van de als bewijs aangevoerde processtukken, ten onrechte geoordeeld dat de omstandigheid waarin rekwirant zich bevindt, geen bijzondere situatie in de zin van artikel 239 CDW oplevert.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

⁽²⁾ Arrest Hof van Justitie van 9 maart 2006, *Beemsterboer*, C-293/04, Jurispr. blz. I-2263.

⁽³⁾ *Idem*.

⁽⁴⁾ Beschikking Hof van Justitie van 11 juli 1996, *An Taise en WWF UK/Commissie*, zaak nr. C-325/94 P, Jurispr. blz. I-3739-3740, punten 28 en 30.

⁽⁵⁾ Arrest Hof van Justitie van 24 oktober 1996, *Commissie/Lisrestal e.a.*, zaak C-32/95 P, Jurispr. blz. I-5399, punt 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Bonn (Duitsland) op 9 september 2009 — Pfleiderer AG/Bundeskartellamt

(Zaak C-360/09)

(2009/C 297/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Bonn

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pfleiderer AG

Verwerende partij: Bundeskartellamt

Prejudiciële vraag

Moeten de kartelrechtelijke bepalingen van het gemeenschapsrecht — inzonderheid de artikelen 11 en 12 van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾ en artikel 10, tweede alinea, EG juncto artikel 3,

lid 1, sub g, EG — aldus worden uitgelegd dat personen die ten gevolge van een kartel schade hebben geleden, met het oog op burgerrechtelijke aanspraken geen inzage mogen krijgen in clementieverzoeken en in de door de indieners daarvan in dat verband vrijwillig verstrekte gegevens en documenten die een mededingingsautoriteit van een lidstaat overeenkomstig een nationaal clementieprogramma heeft verkregen in het kader van een (ook) tot toepassing van artikel 81 EG strekkende procedure waarbij een geldboete kan worden opgelegd?

⁽¹⁾ PB L 1, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Antwerpen (Belgique) op 8 september 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau tegen SGS Belgium NV, Firme Derwa NV en Centraal Beheer Achmea NV

(Zaak C-367/09)

(2009/C 297/24)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
Verweersters: SGS Belgium NV

Firme Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

Prejudiciële vraag

1. Hebben de bepalingen van de artikelen 5 en 7 van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen rechtstreekse werking in de nationale rechtsorden van de lidstaten bij gebrek aan enige beoordelingsmarge van deze lidstaten en zonder dat de nationale instanties uitvoeringsmaatregelen hoeven vast te stellen?
2. Kan een op internationaal niveau in controle en toezicht gespecialiseerde en door de lidstaat waar de douaneformaliteiten bij uitvoer zijn vervuld, in casu België, erkende firma, die een onjuiste verklaring inzake de lossing in de zin van artikel 18, lid 2, onder c, van verordening (EEG) nr. 3665/87 ⁽²⁾ heeft afgeleverd als een marktdeelnemer in de zin van artikel 1 van verordening 2988/95 dan wel als een persoon die aan het begaan van de onregelmatigheid heeft deelgenomen of als een persoon die voor de onregelmatigheid aansprakelijk kan worden gesteld of die het begaan ervan had moeten voorkomen, in de zin van artikel 7 van voormelde verordening, worden beschouwd?